

ქცა. დავკავ წარმოება თვით უშლი-
რესმა, უდიდეს კაპიტალს მქონე რე-
ჩილდისი, დავკავ იმიტომ კი არა, რომ
ვერ გავუძლო სომეხ ბურჟუაზიის ქიმი-
ზობას, არამედ იმიტომ, რომ ვერ გავუ-
ძლო ქართველ ს.-დემოკრატიის კლას-
თა ბრძოლას...

„ჩვენი აზრის“ შევნიშვნებს ეპოტირე-
ბა იქ, სადა იგი სრულებით მოსატანი
არ არის. პოლიტიკურ ეკონომიის კანონ-
ები ჯერ იმდენად შეუმუშავებელი არ
არის, რომ ჩვენში მრეწველობის
განვითარებას შეუშალოს ხელი ჩვენებუ-
რმა ს.-დემოკრატიას.

ეს შერჩევითი გარდაცვალები თავიანთ შე-
ცდობას და მითითებ ცილირებ ჩვენ
შეხვედლობის დასარღვევთ იგი ჯერ
დაამხინჯონ და ჩვენ შეხვედლობით ამი-
ტომ, ასაღებენ ისეთ რამეებს, რაც ქვე-
სრულენითაც არ გვიყავს, მაგ. თითქმის
ს.-დემოკრატიები ყველგან ახმობენ მრე-
წველობას, თითქმის ყველგან, სადაც ისინი
არაან, იმ ერში წარმოება ვერ იხე-
იერებოდა...

არა! ასეთი სისულელე როგორ წამო-
გვეცდომოდ... აქ არც წამოგვეცდინა,
იგი ჩვენი აზრის „პუბლიცისტებისა“
გამოიყენა. ჩვენ ვამბობდით და ახლაც
გაფიქრობებთ, რომ ჩვენში ჩვენებურმა
ს.-დემოკრატიებმა თავიანთი შეუფერებელ-
მოქმედებით დასცილდნენ ადგილობრივი
წარმოებას, და სკეს იმით კი არა, რომ ს.-
დემოკრატიული მიმართულებას ადგენ და
ს.-დემოკრატიული იდეალებს ემსახურებენ,
არამედ იმით, რომ ბრძოლა გაა-
წვავს და ბრძოლაში ადგილობრივ ბუ-
რჟუაზიის მოსპობა მოინდომოს... გერ-
მანიაში ძლიერია ს.-დემოკრატიის, მაგ-
რამ იქვე მრეწველობაც ვაძლიერდა,
—ს.-დემოკრატიის იქ ებრძოდა კაპიტა-
ლისტებს, მაგრამ კი არ ლუპავდა მათ.
უზრუნველყოფილი მუშებში წარმოებაში
თვით წარმოებისთვის სასარგებლოა, ამი-
ტომ საინსო მოთხოვნა კაპიტალისტისა-
გან ხის ხელის ვაგვასვენებს,—ხის მოს-
ხელა ხეს ახლიერებს, მეტ ფაორის აქ-
ლევს, მაგრამ ნამდვირი რომ უფოთ ხეს,
მოხსელა კი არა, ხის მოჭრა იქნება და
ამ მოჭრის არავინ არ მოვიწინებს.

არ მოვიწინებს არავინ ჩვენებურ ს.-
დემოკრატიის მოქმედებასაც, რადგანაც
ბურჟუაზიის მოხსნას კი არა, ბურჟუა-
ზიის მოჭრის ცდილობდა!.. ნუ ეფარებ-
ით ამ ს.-დემოკრატიის მეთაურები პარ-
ტიის სახელს და ხალხს ნუ ატყვილებთ,
ვითომც სხვაგან, სხვა ქვეყნებშიაც, ს.-
დემოკრატიის ამავე გზაზედ ადგეს,— ეს

ს.-დემოკრატიის თუ ჩვენებური ვაკეპრე-
ბული ს.-დემოკრატიები?
„ჩვენი აზრის“ მიერ წარმოდგენილი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ, მაგრამ ცხოვრება თავის ტრიალიში
ამ პასუხს მათ აღარ ჰჭიხავს და ხა-
ხიცი—ამ შერჩევითი ტკბილ ლათინი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ გზაზე სიარულს აღარ ინდობებს.
ამის უტყუარი ნიშნებს უკვე ვხედავთ,—
ამას ვერ ხედავენ ჩვენი აზრის მეთაუ-
რები,—ისევ ძველ ხაფს ეყიდებიან, უნ-
დათ ამ ხაფსს გარემო ატრიალონ ქე-
ყანა...

კ თემაწიწილი.

ო მ ი ი ქ ნ ე მ ა ?

რუსეთის ჯარის სარსეთში ვაგზინამ
შეიძლება ახალი ომიანობა გამოიწვიოს.
რუსები სარსეთში ისე თავისუფლდ
მოქმედებენ, თითქმის უნდოდა. არ
იკმატეს რევოლუციონერების დაბრე-
ცნება, ახლა რევოლუციის მეთაურთა
ხელში ჩაგდებაც ისურვებს.
დღევანდელი ციკლი, რომ სათარა ხანი
ოსმალეთის საფლავს შეეფარა, პიოვი-
ლად ამბობდენ ეს თავის შეფარება სათ-
თარა-ხანის მხრივ უბრალო პროტესტი
იყო, რადგანაც მას არავისაგან ზიანი
არ ეტოღაო.

თურქებს მე მართალი არ იყო. სათარა-
ხანს ეძებს რუსეთის ჯარი, რუსეთი ოს-
მალეთის საფლავად აპირებს სათარა-
ხანის გამოყენებას, წერილობით ითხოვს
ოსმალეთის ელჩს სათარა-ხანის გაკეპს.
ოსმალეთის ელჩმა ამავე გადაჭრით
გონივრად განაცხადა. სათარა-ხანი პოლი-
ტიკური მოღვაწეა, მან როგორც პო-
ლიტიკურმა მოღვაწემ შეფარა თავი
ჩვენს საფლავს და მისი გაკეპა არას
გზო არ შეეძლებოდა!..

რუსები ჯარებს ავგზინან ოსმალე-
თის საზღვრისკენ, ექვეყნენ, სადაც ოს-
მალეთის მთავრობამ სარსეთის საზღ-
ვრებში ჩაყენა თავისი გეგმა.
ოსმალეთი აქაც არ უნდობს რუსეთს
და ჯარებს ისევ იქ სტოვებს...
რუსების მოქმედება დიდ უკმაყოფი-
ლებას იწვევს სარსეთში, რუსებს სარ-
სეთში ახლა თავიანთ მტრად სხავენ,
და ვინც იცის, ოსმალეთთან ომიანობა
თუ დაიწყო, ოსმალეთს ჯარებს რა სამე-
სახურს ვაუწყებდნენ... ოსმალეთის საელ-
ჩოში თქვენთან ახლა სარსეთის იკ-
რიბებიან და რუსეთის საწინააღმდეგ
პროტესტზე ხელს აწერენ... ხელის მო-
წერათა რიცხვი აუარებელია,—ერთხელ
იიხივინ ყველანი რუს ჯარების სარსე-
თთან ვაყენას,—ეს ერთსულეობაა
იმის თავიანთი, რომ ომიანობა თუ და-

ს.-დემოკრატიის თუ ჩვენებური ვაკეპრე-
ბული ს.-დემოკრატიები?
„ჩვენი აზრის“ მიერ წარმოდგენილი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ, მაგრამ ცხოვრება თავის ტრიალიში
ამ პასუხს მათ აღარ ჰჭიხავს და ხა-
ხიცი—ამ შერჩევითი ტკბილ ლათინი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ გზაზე სიარულს აღარ ინდობებს.
ამის უტყუარი ნიშნებს უკვე ვხედავთ,—
ამას ვერ ხედავენ ჩვენი აზრის მეთაუ-
რები,—ისევ ძველ ხაფს ეყიდებიან, უნ-
დათ ამ ხაფსს გარემო ატრიალონ ქე-
ყანა...

რუსების მოქმედება დიდ უკმაყოფი-
ლებას იწვევს სარსეთში, რუსებს სარ-
სეთში ახლა თავიანთ მტრად სხავენ,
და ვინც იცის, ოსმალეთთან ომიანობა
თუ დაიწყო, ოსმალეთს ჯარებს რა სამე-
სახურს ვაუწყებდნენ... ოსმალეთის საელ-
ჩოში თქვენთან ახლა სარსეთის იკ-
რიბებიან და რუსეთის საწინააღმდეგ
პროტესტზე ხელს აწერენ... ხელის მო-
წერათა რიცხვი აუარებელია,—ერთხელ
იიხივინ ყველანი რუს ჯარების სარსე-
თთან ვაყენას,—ეს ერთსულეობაა
იმის თავიანთი, რომ ომიანობა თუ და-

რუსების მოქმედება დიდ უკმაყოფი-
ლებას იწვევს სარსეთში, რუსებს სარ-
სეთში ახლა თავიანთ მტრად სხავენ,
და ვინც იცის, ოსმალეთთან ომიანობა
თუ დაიწყო, ოსმალეთს ჯარებს რა სამე-
სახურს ვაუწყებდნენ... ოსმალეთის საელ-
ჩოში თქვენთან ახლა სარსეთის იკ-
რიბებიან და რუსეთის საწინააღმდეგ
პროტესტზე ხელს აწერენ... ხელის მო-
წერათა რიცხვი აუარებელია,—ერთხელ
იიხივინ ყველანი რუს ჯარების სარსე-
თთან ვაყენას,—ეს ერთსულეობაა
იმის თავიანთი, რომ ომიანობა თუ და-

ს.-დემოკრატიის თუ ჩვენებური ვაკეპრე-
ბული ს.-დემოკრატიები?
„ჩვენი აზრის“ მიერ წარმოდგენილი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ, მაგრამ ცხოვრება თავის ტრიალიში
ამ პასუხს მათ აღარ ჰჭიხავს და ხა-
ხიცი—ამ შერჩევითი ტკბილ ლათინი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ გზაზე სიარულს აღარ ინდობებს.
ამის უტყუარი ნიშნებს უკვე ვხედავთ,—
ამას ვერ ხედავენ ჩვენი აზრის მეთაუ-
რები,—ისევ ძველ ხაფს ეყიდებიან, უნ-
დათ ამ ხაფსს გარემო ატრიალონ ქე-
ყანა...

ს.-დემოკრატიის თუ ჩვენებური ვაკეპრე-
ბული ს.-დემოკრატიები?
„ჩვენი აზრის“ მიერ წარმოდგენილი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ, მაგრამ ცხოვრება თავის ტრიალიში
ამ პასუხს მათ აღარ ჰჭიხავს და ხა-
ხიცი—ამ შერჩევითი ტკბილ ლათინი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ გზაზე სიარულს აღარ ინდობებს.
ამის უტყუარი ნიშნებს უკვე ვხედავთ,—
ამას ვერ ხედავენ ჩვენი აზრის მეთაუ-
რები,—ისევ ძველ ხაფს ეყიდებიან, უნ-
დათ ამ ხაფსს გარემო ატრიალონ ქე-
ყანა...

ს.-დემოკრატიის თუ ჩვენებური ვაკეპრე-
ბული ს.-დემოკრატიები?
„ჩვენი აზრის“ მიერ წარმოდგენილი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ, მაგრამ ცხოვრება თავის ტრიალიში
ამ პასუხს მათ აღარ ჰჭიხავს და ხა-
ხიცი—ამ შერჩევითი ტკბილ ლათინი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ გზაზე სიარულს აღარ ინდობებს.
ამის უტყუარი ნიშნებს უკვე ვხედავთ,—
ამას ვერ ხედავენ ჩვენი აზრის მეთაუ-
რები,—ისევ ძველ ხაფს ეყიდებიან, უნ-
დათ ამ ხაფსს გარემო ატრიალონ ქე-
ყანა...

ს.-დემოკრატიის თუ ჩვენებური ვაკეპრე-
ბული ს.-დემოკრატიები?
„ჩვენი აზრის“ მიერ წარმოდგენილი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ, მაგრამ ცხოვრება თავის ტრიალიში
ამ პასუხს მათ აღარ ჰჭიხავს და ხა-
ხიცი—ამ შერჩევითი ტკბილ ლათინი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ გზაზე სიარულს აღარ ინდობებს.
ამის უტყუარი ნიშნებს უკვე ვხედავთ,—
ამას ვერ ხედავენ ჩვენი აზრის მეთაუ-
რები,—ისევ ძველ ხაფს ეყიდებიან, უნ-
დათ ამ ხაფსს გარემო ატრიალონ ქე-
ყანა...

ს.-დემოკრატიის თუ ჩვენებური ვაკეპრე-
ბული ს.-დემოკრატიები?
„ჩვენი აზრის“ მიერ წარმოდგენილი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ, მაგრამ ცხოვრება თავის ტრიალიში
ამ პასუხს მათ აღარ ჰჭიხავს და ხა-
ხიცი—ამ შერჩევითი ტკბილ ლათინი
ერთხელ მოკვლელები—მათგან წამე-
ნებ გზაზე სიარულს აღარ ინდობებს.
ამის უტყუარი ნიშნებს უკვე ვხედავთ,—
ამას ვერ ხედავენ ჩვენი აზრის მეთაუ-
რები,—ისევ ძველ ხაფს ეყიდებიან, უნ-
დათ ამ ხაფსს გარემო ატრიალონ ქე-
ყანა...

გან არ მოვივლოდი. ჩემი წერილის ა-
ხსნა თ. ნიფარაძემ, რომელსაც ერთ-
ხელს ხალხის ინტერესები ეცხრა ენაზე
და ღრეხობს, გამარჯვებულ შემოთა
პარტიას ეკმანებოდა. შემდეგ წი-
ნაჩისის წერილი შემოვიკითხე. დიმიტრი
ჩემი ყოველი კაცე ცდილობს თავის
წილს და მათ შორის მეთქვ, როდესაც მე
თქვენიგან ხელაღებულ შეგვხედ, ჩემ
თავს, რაღა თქმა უნდა, ჩემ კვაზე გა-
ვიარე. ასე რომ არ მექნა, თქვენც არ
უნდა მოგწონებოდით, როგორც ვა-
გებულ კაცს. თავის ინტერესი ყვე-
ლამ უნდა დავიკოს, მე მხოლოდ ჩემი
თავი მყავს პარტიის და თქვენ ამ საქ-
მეშიაც ბევრი შემეშე გამოვიჩინე და
უთქვენითაც აქეთებენ ამ საქმეს. მე გან-
ვადიერე და მხოლოდ თქვენგან მიე-
ვირდა, რომ ვრათად დავიწყებთ ეს საქ-
მე და ვერც გამოვტყვებული დავჩი. ამი-
სათვის მივიკის მეც, რატომ უნდა ვა-
კვირებოდათ თქვენ, როცა მე სხვაგან
დავავიკე საქმე.—თქვენი იფანე ნიფარა-
ძე. — 1909 წ. 13 აპრილი *).

მავე დროს მან განცხადება შეატანა
ბანკში ვაქარ ჯანფიქს და ამ ნარი
პრობას უფლდა: 824 მანეთის ენა
შეიტანდა, ხუთი წლის განმავლობაში
ბანკის ვალს სულ გაისტუმრებდა და
თხოვლობდა, რომ მათული დღევანდის
სახელზე გადასულიყო. ასეთი წერილისა
და მოქმედების შემდეგ, რომელიც საე-
როდ ახსიათებენ თავ. ნიფარაძე, მე,
მასაკვირველია, ყოველი მოღალატე
შეესწავტე მასთან და ჩემი მარწმუნე-
ლების მოწინააღმდეგეობით წინააღმდეგე
კეთილ ბანკს, რომ ერთ დროულად შე-
ეცინა ამ ყაზად 1,500 მანეთს, და
ნარჩენ ვალს გადავიხდილით საპი წლის
განმავლობაში.

მავე დროს ჩვენ ხელს ვიღებდით
ბანკის საარგებლოდ მთელი ერთი წლის
შემოსავალზე (წინად ქვევა ადგილი ორ
მანეთად იყო ვაცემული იჯარათ, ამ ყა-
ზად კი მან იღებს პოლიციის საშუა-
ლებით შერი მანეთს).
მეგონა, ახლა მინც საქმე ჩემ მარწმუ-
ნებელთა სასარგებლოდ ვითავებოდა:
მაგრამ ამ დროს გამოჩნდა თავ. ი. გუ-
რიელი, რომელმაც რჯას მანეთი წე-
რულდნა ბანკს და სიხოვა, მათული
დარწმუნეობა მისა და სხვა მემკვიდრე-
თის სახელზე. მაგაგონა შემსალონ
სტერო მათულის მათ სახელზე დატოვება
მხოლოდ იმ პირობით, თუ ისინი 26
პიასისის შეიტანდენ ბანკში მთელ დარ-
წმუნე ვადასახლს, 4,000 მანეთამდე;
იმ შემთხვევაში კი, თუ ამ ვადაზე ფულს
ვერ შეიტანდენ, მათულზე საჯარო ვა-
ცე მანეთს.

* დღენი ჩემიან იწახება.

ფელეგონი

„წიკიურტი“

№ 1. კასანთობი ვაჭუთა № 1.
პანგადა, განგადა!
სახუმარო სტემა—კულტურის ერთ სურათად
„ფი-ფუს“ ყინდახე)
მომქმედნი პირანი:
1) გუერქ ზეთუნახანგ } ვაჭუთა
2) ფანსელ ჭრეჭრეთაინგ }
(სტეწა წარწადანგს ჭრახ. მარჯვნივ გამაღის
გუერქა, მარჯვნივ ფანსელა და მიესაღმებინ
ერთ-მ ნეთს)

ახარ, რა ოხრად მინდა...
სულ ქალი მეზადება?

გუერქა.
სულ არა მაქვს ვაკრობა,
არავინ უძლელობს ზეთი,
მიცა რა ვქნათ ფარსელი,
ოღი ვაქმელთ ვაჭეთი.

ფარსელა (სიცილით).
მამრე ჩვენი ვაკრები,
ნახეთ მათი სიერი,
მაგრამ, რომ ვიზარალოთ
და ვერ ენახოთ ხიერი?

გუერქა.
ემ, რას ამბობ, ყურულსად,
ოსმალეების ომი,
შამაც ჩვენ მოვიითხოვთ,
კარგი ავტონომია.

ფარსელა.
სახელი რა დავაქოთ,
რომ იყვეს „იმტერესნი“,
რომ სუყველამ მიიღოს
ვაჭეთი „ოგორ კუტესნი“.

გუერქა.
ვაჭეთში ვაჭუთათ
აი ის დარჩეა უტყვი
და ვაჭეთსაც დავაქოთ:
„სემიქა“—„მატიბუტი“.

ფარსელა.
ჩე მუნდრეკა „ზარალ კლი“
დავავრქმევინე „უტრუთი“
(ფიქრბს, მერე ერთბაშად),
მართლა, რა ფიქრბა ექვნი,
მე დავარქვით „ბურნიუთი“.

გუერქა.
ვგ რა კარვა გქმნია,
კარვა და მარუა,

კარგათ მოვიგონა,
გეტუობა, რომ ფარსელან
გოგრა სამხე გქმნია.

ფარსელა.
მერე, ვინ უნდა დასწეროს
რომ ვაჭეთი აამსონ?
მე და შენ არ ვყოფით,
უნდა სხვაგვარ ილექსონ!

გუერქა.
ჩემი ცოლი მაქოთა,
კარგი ენებებს სწერამს,
მიკიხს ცხონებამ, რომ
სწორეთ ქეხს ვაჭეთქამს.

ფარსელა.
მაშ ჩემ ცოლსაც მოვიყვან
მოღნილიშ მეყის ნაწვავლი,
წიენებს ისე კითხულობს
როგორც „ლიახის“ წყალი.

გუერქა.
აბა მაშ მოვიგონოთ,
შამესონები ძველები,
მე ჩამოვთვლი კაცებსა
და შენ კიდევ ქალბები.

ფარსელა.
კატარინე, ხამფერა,
თათიფა და ხახუა,
ლაყლაყანთ საბედა,
ნიხუა და მაშუა.

გუერქა.
აი, მესამთლე ჰოვანე
და ლალა ფინაჩი,
მიკიტუმბა, ჩაქუავე,
და პეტრუხა სირაჯი.

ფარსელა.
ვარუა და მარუა,

კიდევ ვაჭი ანჩიკა,
საშა, შამა, ასტეკა,
ელრიკა და სონიკა.

გუერქა.
კიდევ ბუბუზა—გველა
და კომპუა ვანუა,
კიდევ „ქარაფ ქანოლა“
მეზურენ ქიანუა.

ფარსელა.
აი, დაბო მინსა,
ქარტვეტანთ ფეფელა,
მიღლისოვი მარქარა,
გოღრალანთ ქიქილა.

გუერქა.
ჰო და, სხვა რაღა გინდა?
საქმე ვაჩარბულია,
მაშ წავიდეთ სტამბაში,
მივიეთ ბეჭე—ფულს!.. (გადინა).

(ფ ა რ ა)

გზი-გრი

გზი-გრი
შეაღო, ნუ გრწამის კაცის აღერსა—
ბუბა ჩემი მუხებოდა,—
მე ვა სრულეათი უფს რე გუგედია
და სულეათი შეგინებოდა.
***
„ჩემი საზრდა! ის შენ გაცუქვს
გზებში ადრეუდა დაგზანს ერთ წამს,
ტბადა სიტყვებით, ნაზა აღერსო,
შეხრევაჟე ვაჭეთი მოგზადავს, დაწვევს;
შეგდევ დატოვებს, გულ-დაგადადი
დაწყვესვსა თბალ გურ ნამს.
ნანამ პაგეჟა ხარ, გუგედრე უფავს,
რომ ავადანას საყურულასი მსმის...“
***

ზოგიერთი პანინაი

ქვეყნის ვი-ვაგაბანი,
თავზე გვექვს მოხვეული,
დავწაწალებო მთელი დღე.
როგორც ვადარეული.
ზოგი ერთი სულელი,
ლანპარკს მოჰყოლია,
აი იტენ ფარ-მხალი,
ჩვენი—„პროტოკოლია!“
შევეყნებთ, მოვლენ და
შეგვაბრალბენ ჩვენ თავს,
თუ ცოცა „რამე“ მოგეტეს,
ჯიბისკენ რა უშავს?...
შმაგა

ქართული პანინაი

ზებორ-მადმოკენა.
(გავიწილი ს. კონდასაშვილი, ალგონის მთის
ძირის, მოხუცებულის ქუჩისთვის ნუსხის კონ-
ახი ილიანსაან).

მურვან ყრვი სპარსეთის შაჰს,
დამარცხებულს, შეტყობილსა,
სწორად ესაუბრებოდა
ვითა ცოცა და ვით მობილსა.
ერთხელ კითხა: „თქვენ იცი,
თუ ხარ ისე ბედნიერი,—
შენს მეტი სხვა არ შეგვთლის
იყოს ამის ცნობიერი.“
„არის ქვეყნით ვინმე ხალხი,
ტურფა იყოს სულ თავყარით,
ომში იეს მიდილირი,
ვით საღიხიო ქორწილს მყარით.“
„გულ-კვილი, ღვიის-მოსავი,

